

udenfor, og hvor der derfor ikke er krav om en skriftlig kontrakt. Som eksempel herpå kan nævnes abonnementer i form af forudbetalte SIM-kort, dvs. at kunden via et sådant kort, der indsættes i en mobiltelefon, køber taletid for et bestemt beløb uden at der herved sker nogen form for kunderegistrering af køberen.

Til stk. 2, nr. 2 og nr. 4

Det fastslås heri, i overensstemmelse med det underliggende EU-direktivs krav, at den i stk. 2 nævnte kontrakt udover oplysning om pris, kvalitet og leveringstider også skal indeholde nærmere oplysninger om kvalitets- og serviceniveau, herunder evt. tilbud om vedligeholdelsesservice. Herudover er bestemmelsen i forhold til den tidligere oplysningsbestemmelse udbygget med krav om, at der tillige i kontrakten skal indgå bestemmelser om kompensations- og/eller tilbagebetalingsordninger, hvis der er mangler ved den aftalte tjeneste, samt nærmere angivelse af vilkår for opsigelse og afbrydelse i tilfælde af misligholdelse fra slutbrugerens side.

Ministeriet har til brug for udarbejdelsen af lovforslaget indhentet en uformel udtalelse fra EU-kommissionen vedrørende fortolkningen af begrebet »erstatning« i den danske udgave af ONP-direktivet, 98/10/EF, idet der har været tvivl om, hvorvidt der hermed henvistes til det efter dansk ret almindeligt gældende erstatningsbegreb, eller om der ville være tale om en fast kompensation, fastsat uafhængigt af såvel direkte som indirekte tab. Kompensation vil således typisk bestå i et på forhånd, i kontrakten fastsat beløb, der udbetales ved manglende opfyldelse af et eller flere vilkår i denne. Samtidig er det m.h.t. kompensation ikke en forudsætning for udbetaling heraf, at skadelidte kan påvise et økonomisk tab. Som eksempel på en situation, hvor kunden skal tilkendes kompensation, kan nævnes, at teleselskabet ikke opretter en (ny) telefonlinje på den aftalte dag, eller til det aftalte tidspunkt.

EU-kommissionen har meddelt, at der ved begrebet »erstatning« i direktivet skal forstås kompensation.

Udover de opstillede minimumskrav til kontrakten stilles der, ligeledes i overensstemmelse med det underliggende direktivgrundlag, krav til udbyderen om løbende at offentliggøre ajourførte, fyldestgørende og let tilgængelige oplysninger på de ovenfor nævnte områder. Hvad kravet om offentliggørelse indebærer, må afgøres af Telestyrelsen, evt. via konkret praksis under inddragelse af Kommissionen. Det skal hertil bemærkes, at der allerede i dag stilles krav til udbydere om uopfordret og i forbindelse med indgåelsen

af en kundeaftale at oplyse om og udlevere vilkårene for den indgåede aftale. Udover ved indgåelse af kundeaftale stilles der dog kun krav om oplysning af vilkår på forespørgsel. Også dette krav udgør derfor en udbygning i forhold til den gældende bekendtgørelses krav om udlevering af oplysninger om vilkår m.v. efter anmodning fra den enkelte slutbruger. Reglerne i udbudsbekendtgørelsen gælder generelt og således også på forsyningspligtområdet, men parallelt hermed gælder skærpede krav på forsyningspligtområdet, jf. forsyningspligtbekendtgørelsen. Forsyningspligtbekendtgørelsen vil således blive ændret i overensstemmelse med de i lovforslaget foreslåede ændringer.

Endelig skal oplysninger om specifikationerne for de tekniske grænseflader for den pågældende tjeneste som noget nyt være offentligt tilgængelige. Oplysningerne skal enten indgå i kontrakten eller et andet let tilgængeligt sted. Der skal i oplysningerne angives tekniske grænsefladespecifikationer for almindelige nettermineringspunkter, samt, hvor det er relevant, en henvisning til nationale og/eller internationale standarder eller anbefalinger.

Til stk. 2, nr. 3

Den foreslåede bestemmelse indeholder, i overensstemmelse med det underliggende EU-direktiv, hjemmel til fastsættelse af minimumskrav til kontraktvilkår vedrørende opsigelse og afbrydelse i tilfælde af misligholdelse fra slutbrugerens side. Bekendtgørelsesbestemmelserne herom vil dels indeholde minimumskrav til opsigelsesvarsler, dels bestemmelser om, at det, når bortset fra tilfælde af svig, gentagne tilfælde af for sen betaling eller manglende betaling, som udgangspunkt kun er den berørte (ikke-betalte) tjeneste og/eller abonnement eller dele heraf, der kan afbrydes, og ikke eventuelle andre tjenester, som den pågældende slutbruger ligeledes har abonnement på. Ved tjeneste forstås således den enkelte telefonlinje eller det enkelte telefonnummer el.lign. Bestemmelsen indebærer således bl.a., at udbyderen i tilfælde af misligholdelse vedrørende én telefonlinje, ikke samtidig kan lukke øvrige telefonlinjer, den pågældende kunde måtte have. Det er ikke hensigten med hjemlen i stk. 2, nr. 3, reguleringsmæssigt at gå videre, end det underliggende EU-direktiv kræver, idet det derudover må være en konkurrenceparameter blandt udbydere, hvilke kontraktvilkår slutbrugerne tilbydes hos de enkelte selskaber.

Til stk. 2, nr. 5

Der stilles allerede i dag, med hjemmel i den gæl-